

به بهانه زادروز رسول ملاقلی پور

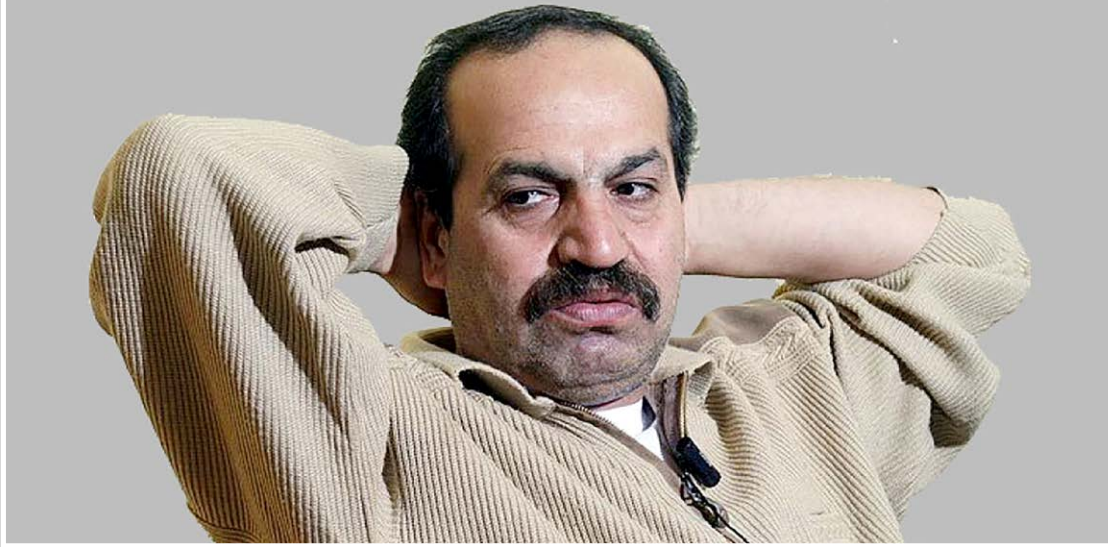
هنرمندی که از دل جامعه بیرون آمد



صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری وصف صبا
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستر امروز



به مرام و معرفت را جاری کند و به همین دلیل فیلم‌های او هیچ وقت کهنه نمی‌شود. ملاقلی پور در فیلم‌هایش از انسانیت از ازل تا ابد صحبت کرده است. من معتقدم رسول ملاقلی پور یک شاعر فیلمساز بود.

امیر عابدی، عکاس سینما که در چند فیلم با ملاقلی پور همکاری داشت نیز گفت: معترض و عدالت‌خواه بودن از جمله خصلت‌های رسول ملاقلی پور به شمار می‌رفت و این موارد به صورتی غیر شعاری در فیلم‌های او موج می‌زد. او به غیر از فعالیت در گونه جنگ، آثار دیگری را نیز کارگردانی کرده است که بسیار کم‌تر مطرح شده‌اند. وی بیان داشت: او هیچ‌گاه کم‌نیابورد و همواره صحبتی که قصد بیان آن را داشت، به بهترین شکل ادا می‌کرد. او برای بار معنایی تصویر اهمیت بسیار زیادی قائل بود. فضا سازی طراح صحنه برای او بسیار مهم بود و تاجایی که اطلاع دارم او فعالیت خود را از عکاسی آغاز کرده و دارای نگاهی تربیت شده بود. مسیر فیلمسازی برای ملاقلی پور به هیچ‌عنوان ساده نبود. من تنها دو فیلم با وی کار کردم اما حسرت حضور در سایر آثار او برای همیشه همراه من است.

علی ملاقلی پور، فرزند او نیز گفت: من این افتخار را داشتم تا به عنوان کارآموز در فیلم «قارچ سمی» به عنوان دستیار سوم کارگردان حضور داشته باشم. اما بعدها ترجیح دادم تا به عنوان دستیار کارگردان و بر نامه ریز با فیلمسازان دیگری همکاری کنم. همین فاصله باعث شد تا نسبت به سینمای پدر با دیدی تحلیلی روبه‌رو شوم. به عقیده من ملاقلی پور در کارنامه خود فیلم جنگی ندارد و آثار او همگی به عنوان بخشی از سینمای اجتماعی به شمار می‌روند. جنگ در آن زمان مسئله‌ای اجتماعی بود و به دل جامعه وارد شد.

کارگردان «قندون جهیزیه» افزود: متأسفانه در فیلم‌های دفاع مقدسی که امروز ساخته می‌شوند، همه شخصیت‌ها بدون لجه حضور پیدا می‌کنند و همین مسئله به کمرنگ‌تر شدن بعد اجتماعی آثار تبدیل می‌شود. برای ملاقلی پور سینما دارای موضوعیت بود. او به جنون سینما مبتلا و به نوعی عاشق سینما بود.

گذاشت. در دوران پس از جنگ نیز در چرخه سینمای اجتماعی خط عدالت خواهی را از زاویه دید خود بنا کرد و با فیلم‌هایی مانند «قارچ سمی»، «نسل سوخته» و فیلم‌های اولیه خود، نوعی نگاه انارشستی را بروز می‌دهد. طوسی بیان داشت: ملاقلی پور کاملاً یک فیلمساز حسی و غریزی بود و در این چارچوب موفق می‌شود که آثار ششیم را به درستی مطرح کرده و می‌خواهد کم‌کاری‌های دولتمردان را خود جبران کند. فرهاد قائمیان باز یگر فیلم هیوان نیز گفت: جای رسول ملاقلی پور برای همیشه در میان ما خالی است. من همیشه می‌گویم که او رفت و سینمای ایران را تنها گذاشت، او دارای ایده‌هایی بسیار درخشان بود. ملاقلی پور هم فیلمساز و هم نویسنده و هم شاعر بود و تمام ایده‌هایی را که در فیلم‌های او شاهد هستیم از بطن جامعه وام می‌گرفت، چرا که او از دل جامعه آمده و از سال ۵۷ به بعد توانست به عنوان یک فیلمساز شاخص در گونه‌های دفاع مقدس و اجتماعی عرض اندام کند. وی ابراز داشت: ملاقلی پور با وجود همه آثار خوبی که مقابل دوربین برد متأسفانه آنچنان که باید قدر ندید و این موضوع همیشه برای من که شاگرد او بودم و با ایشان رفاقت داشتم تلخ به نظر می‌رسد.

وی بیان داشت: ملاقلی پور دارای قلبی بسیار رئوف و مهربان بود. مرام ویژه او در آثارش جاری است و من همواره غبطه می‌خورم که چرا ما نتوانستیم مانند او باشیم.

قائمیان با بیان اینکه عباس در فیلم «هیوا» به عنوان یک شخصیت امیدوار کننده وارد می‌شود، افزود: او در صحنه‌های مختلف فضای کار را عوض می‌کند و جایی که آذری می‌خواند نیز نوعی امید و انتظار را بازتاب می‌دهد. ای کاش شرایط به گونه‌ای رقم بخورد که مجدداً در سینمای ایران به سمت تولید چنین فیلم‌هایی حرکت کرده و بتوانیم توجه نسل جدید را مجدداً نسبت به این فیلم‌ها جلب کنیم.

وی بیان داشت: تمامی شخصیت‌های فیلم‌های او ما به ازای بیرونی دارند و زیست اجتماعی که او داشت همه آنها را در فیلم‌هایش آورد و توانست عشق به میهن، عشق به همنوع، عشق

برنامه نمایش و نشست نقد و بررسی فیلم «هیوا» به کارگردانی زنده یاد رسول ملاقلی پور ویژه زادروز او با حضور فرهاد قائمیان، جواد طوسی، علی ملاقلی پور و امیر عابدی در سالن فردوس موزه سینما برگزار شد.

جواد طوسی منتقد پیشکسوت سینما در ابتدای صحبت‌های خود گفت: زادروز رسول ملاقلی پور بهانه‌ای است برای پرداختن به بعضی مسائل جدی که زمینه انطباق با شرایط موجود جامعه را دارد. رسول ملاقلی پور یکی از معتبرترین و شاخص‌ترین فیلمسازان سینمای این دوران است که بخشی از بیکره او در سینمای جنگ هویت‌مندی والای خود را پیدا کرده است و مهم‌ترین ژانر سینمای این دوران، سینمای جنگ است.

وی ادامه داد: ملاقلی پور در سینمای خود مراحل مختلفی را طی کرد و خام دستی‌های اولیه او به آثاری همچون «پرواز در شب»، «سفر به چزابه»، «نجات بافتگان» و «مزرعه پدری» تبدیل شد که هر کدام از این آثار دارای شناسنامه‌ای از یک فیلمساز است. او نگاه کنجکاو خود را از طریق یک دوربین سوپر هشتم به وقایع ملتهد و در عین حال هولناک معطوف کرد و این موضوع هیچ‌گاه از یاد و خاطره او دور نشد و فیلم‌هایی را خلق کرد که دارای استانداردهایی فراتر از زمانه خود بود.

این منتقد بیان داشت: فیلم «مزرعه پدری» دارای کمبود قصه است اما از نظر قابلیت‌های نمایشی و ساختاری اثری ویژه محسوب می‌شود. ای کاش امروز ملاقلی پور در میان ما بود و می‌توانست چراغ سینمای جنگ را از منظر خود روشن نگه دارد. او فردی بود که با خود و مخاطب صادقانه برخورد می‌کرد و رفتارهایی به موقع داشت. وی خاطر نشان کرد: این فیلمساز در لوکیشنی مانند جشنواره فیلم فجر اعتراض خود را عنوان کرد و با هیچکس تعارف نداشت. او هر کجا متوجه می‌شد عدالت در حالی مخدوش شونده قرار می‌گیرد، اعتراض خود را عنوان می‌کرد. ملاقلی پور فردی بود که از دل جامعه بیرون آمد و به موقع در سینمای جنگ نگاه دلسوزانه و حماسی و تاریخی خود را نسبت به شرایط معاصر جامعه به نمایش

فیلمی از سعید سهیلی
A FILM BY SAEED SOHEILI

پول پارک

ساعده سهیلی . پردیس احمدیه . امیر جعفری
هادی کاظمی و مهدی هاشمی
نیوشا ضیعی . آزاده زارعی و داریوش فرهنگ
امیرحسین ساریان . شادی اهنگر . محمد متین محمدی . آریا ترح ابادی

بخش از شایسته فیلم

